Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um] Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise Ordinis Minor[um] de obseruantia ...

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

D[omi]nica i[n]fra octaua[m] ap[osto]lo[rum] Petri [et] pauli: sup[er] illud eua[n]geliu[m]. Jussit d[omi]n[...] discip[u]los uos asce[n]dere in nauicula[m]. [et]c. Ser.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Visual Library

clauib⁹ regni more vr̃aꝝ clauiũ cogitatio terrena ꝑmoueat. Clauis em̃ celi lingua eſt petri q̃ ſinguloꝝ merita ceſendo apl̃s vnicuiqꝫ regnũ celi aut claudit aut aperit Nõ ẽ ḡ clauis iſta mortal' artificis aptata manu: ſed data a chr̃o p̃tãs iudicandi. Hec Aug⁹. Cõſiderãd⁹ ẽ aũt mod⁹ ⁊ ordo collatõis hmõi clauiũ q̃ ad tria. ¶ Primo em̃ hmõi clauiũ facta ẽ ꝓmiſſio. cũ dr̃ ei dñs Matth. xvj. Tibi dabo claues regni celoꝝ ⁊ q̃dcũqꝫ ⁊c̃. Ubi beda. Claues nõ mõ dãt' ei ſꝫ ꝓmittũt': nõdũ em̃ fabricate ſũt ſup incudẽ crucis nec in chr̃i ſanguine tẽperate. Hec ille. Videre potes aliq̃ de iſtis clauib⁹ ſup̃ in ſer. cathedre. ¶ Secũdo facta ẽ clauiũ cõmunis collatio cuꝫ diſcipul' in vnũ ꝯgregatis. Joã. xx. apparẽs poſt reſurrectionẽ inſufflauit di. Accipite ſp̃mſctm̃ q̃ꝝ remiſeritis p̃ctã remittũt' eis: ⁊ q̃ꝝ retinueritis retẽta ſt̃: qđ ſic ẽ intelligẽdũ q̃ ſacerdos hñs clauẽ remittit p̃ctã nõ ꝑncipalit' ſꝫ miniſteralit'. ¶ Tertio huiuſcemõi clauiũ ſpẽalis petro data eſt cõmiſſio cũ ſcꝫ dñs ſuũ gñalẽ vicariũ in tota eccl'ia fecit. cũ dr̃ ei Jo. vl. Paſce oues meas. Añqꝫ aũt dñs h' paſtorale officiuꝫ petro cõmiſerit mľtiplicit' eũ examinauit. ¶ Pmo d' fidei aſſeſiõe. Matt. xvj. Uos aũt quẽ me eẽ dicitis. Et rñdẽs petr⁹ dic̃ Tu es chr̃s ⁊c̃. ¶ Scđo de ſpei inheſiõe ꝑ quã petr⁹ chr̃o ẽ ꝯglutinat⁹. Jo. vj. Nũqđ ⁊ vos vultis abire: Et rñdẽs petrus dic. Dñe ad quẽ ibim⁹ ṽba vite et'ne habes. q. d. nullaten⁹ poſſum⁹ ab alio ſperare ſalutẽ. ¶ Tertio ſpẽalr̃ eſt examinat⁹ petr⁹ de charitatꝫ dilectõe. Jo. xx. Simõ Joãnis diligis me pl⁹ his. Et rñdit petr⁹. Tu ſcis dñe q̃ amo te. Et dñs dicit ei. Paſce agnos meos ⁊c̃. Vide textũ euãgeliũ. Tũc aũt examinauit dñs petrũ de dilectiõe q̃ paſtores eccl'ie debẽt dñm̃ p̃ ceteris diligere. Examinauit aũt eũ ter d' dilectõe vt oñdat' in petro fuiſſe ꝑfectio amoris q̃ eſt cũ hõ diligit deũ pluſqꝫ ſua: pluſqꝫ ſuos: ⁊ pluſqꝫ ſe. Matth. xix. Ecce nos reliquim⁹ oĩa. ſ. nr̃a: nr̃os: ⁊ noſipos. Itẽ vt oſtenderet' triplex mod⁹ amãdi q̃ fuit in petro ⁊ in nobis eſſe debet: debem⁹ enim diligere corde ore et opere. j. Jo. iiij Filioli non diligam⁹ verbo neqꝫ lingua ſꝫ opere ⁊ veritate. Item vt intelligamus q̃niam ipſe chr̃s debet a nobis diligi ꝓpter peccata que dimittit: ꝓpter bona q̃ tribuit ⁊ ꝓpter p̃mia q̃ ꝓmittit: non equidẽ q̃ debeam⁹ deũ diligere ꝓpter aliud qđcũqꝫ finalit' q̃ amor dei nullomõ debet ordinari ad aliũ finẽ: alias eſſꝫ vti fruendis: qđ ſm̃ Augu. eſt ſũma ꝑuerſitas: ſꝫ ꝓpter dei beneficia debem⁹ deũ diligere occaſionaliter ⁊ motiue q̃ hmõi beneficia debẽt nos mouere ad ꝑfectius diligendũ deũ. Ecci xliij. Tripliciť ſol exurit mõtes. id ẽ chriſtus ſctõs ad amorẽ accendit: ſcꝫ peccata remittẽdo: beneficia largiẽdo: ⁊ p̃mia eterna ꝓmittendo. Dixit autẽ dñs ter paſce: q̃ tripliciť debꝫ p̃latus paſcere ſubditos verbo exẽplo: ⁊ tp̃ali ſubſidio. Vel aliter vt dicit Bern. ṽbo p̃dicationis: exemplo ꝯuerſatiõis ⁊ fructu oratiõis. j. Pe. v. Paſcite qui in vobis eſt gregẽ dei. ⁊c̃. Bis autem dixit dñs. Paſce agnos meos: et ſemel. Paſce oues meas: quia in fidelib⁹ ſunt tres gradus ſcꝫ incipientiũ: ꝓficientiũ: ⁊ perfectorũ. Illi q̃ ſunt in duob⁹ primis gradibus dicunt' agni. Illi qui ſunt in tertio oues nominãtur ſicut exponit de lyra. Et nota bene. q̃ petro tm̃ cõmittuntur a dño agni ⁊ oues. i. ſimplices ⁊ humiles: q̃ ſoli tales ſũt eccl'ie filij: nõ lupi. i. rapaces ⁊ latrones: nõ vulpes. i. fraudulenti ⁊ ſeductores: nõ hirci. i. luxurioſi ⁊ carnales: nõ leones. i. ſupbi ⁊ ſp̃ũm inflanteꝫ habẽtes. Ex dictis itaqꝫ patet q̃ laudabilis eſt beat⁹ petr⁹ ⁊ a nobis merito venerandus ꝓpter ea q̃ dicta ſunt. Bene itaqꝫ ab ipo dño cõmendatus eſt dicẽte ſibi. Beat⁹ es ſimon bariona. Hũc itaqꝫ patronũ tota deuotiõe veneremur vt ſuis apud deũ precib⁹ fidei ſancte perſeuerantiã ⁊ firmitatẽ atqꝫ charitatis ardorẽ impetrare mereamur ⁊ ꝑpetuã tandẽ ſũme maieſtatis ꝯtẽplationẽ obtinere. Amen.

¶ Dñica īfra octauã aploꝝ Petri ⁊ pauli. ſup illud euãgeliũ. Juſſit dñs diſcipulos ſuos aſcẽdere in nauiculã. ⁊c̃. Ser.

Habete fiduciã: ego ſum nolite timere. Matth. xiiij. Theophilus. Cum homines vel demones nos ꝑ terro

rem nitunt mouere audiam⁹ ch͞rm dicētē. Ego sum: nolite timere. i. semper ego assisto: vel sicut deus semꝑ permaneo et nunꝙ transeo. Hec ille. In p̄dictis itaq; verbis ondītur mirabilis dñi benignitas erga nos ⁊ ꝙ necessaria sit nobis atq; desiderāda eius p̄sentia. Et hoc idem ondit in toto decursu euāgelij hodierni. In q̄ p̄cipue tāgunt tria q̄ nobis ondūt ꝙ nobis necessaria sit ⁊ desiderabilis dei p̄ntia.

¶ Primo ostenditur ꝙ periculosa sit dñi absentia.

¶ Secūdo ostendit ꝙ gratiosa sit ei⁹ beniuolentia.

¶ Tertio ostenditur ꝙ fructuosa sit eius presentia.

PRimo igit scz in p̄ma parte euangelij ondītur ꝙ periculosa sit dñi absentia atq; dānosa. Ibi enim dr ꝙ absente dño discipli periclitabant. Aug⁹. li. de trini. Magna hois miseria sine illo esse sine q̄ nō pōt bene esse. Tangit aūt in euāgelio triplex causa ꝓpter quā periculosa atq; damnosa est dñi absentia.

¶ Prima est ꝓpt rōnis cecitatē.

¶ Scd̄a est ꝓpt affectiōis imbecillitatē.

¶ Tertia ē ꝓpt ipulsiōis ꝯrietatē.

Prima ē ꝓpter rōnis cecitatē. Et hoc intelligit qz absente dño a discipulis nox erat vt pz in euāgelio. Sic et absente dño spūaliter excecat rō hois ꝑ pctm̄. Soph. j. Ambulabūt vt ceci qz dño peccauerūt. Prouer. iiij. Via impiorū tenebrosa nesciūt vbi corruūt. Idcirco faciēdū est iuxta psalmiste cōsiliū dicētis. Accedite ad eū ⁊ illuminamini.

Scd̄a cā est ꝓpter affectōnis imbecillitatē. Imbecillis em̄ ⁊ vacillans est hois affectio ad bonum absente dño. Et hoc significat in euāgelio: qz absente dño nauicula iactabat fluctib⁹. Jo. xv. Sine me nihil potestis facere. Sicut ergo dr ps. Querite dñm ⁊ ꝯfirmamini. Qualiter autē q̄ri debeat dr Sap. j. In simplicitate cordis q̄rite illū.

Tertia causa est ꝓpter impulsionis ꝯtrarietatē. Impellit em̄ hūana affectio multis tētatiōibus ꝯtrarijs q̄bus absente dño resistere nō valet. Et h̄ significat in euāgelio qz absente dño ventus erat cōtrarius eis. Aug⁹. Attendite seculū q̄si mare: ventus validus ⁊ maris tēpestas vnicuiq; sua cupiditas. Hec ille. Naturalis etiā inclinatio aut ꝯsuetudinaria impellēs ad pctm̄ dici pōt vent⁹ cōtrarius ⁊ ꝯtra hanc facienda est violentia: ꝓpt qd̄ dr dñs Math. xj. Regnū celorū vim patit ⁊ violenti rapiūt illud. Sup q̄ dicit Aug⁹. in ser. q̄dā. Nouim⁹ qz familiariter mēs hūana in diuersis mūdi hui⁹ illecebris ⁊ ꝯcupiscētijs deuicta fugit laborē: expetit voluptatē: et vix ad h̄ ducit vt ꝯsuetudinē a se vite p̄oris excludat: tn̄ cū ceperit cogitare vltimi diei necessitatē: ac futuri iudicij pōdus incitata ⁊ stimulata vel spe p̄mij vel timore supplicij voluntariū bellū indicit passiōib⁹ ⁊ vim facit p̄stinis desiderijs suis ⁊ violēter se vincere ipa ꝯtendit. Hec ille. Potest etiā ad p̄positū exponere illd̄ Dan. vij. Quattuor vēti pugnabāt in mari: vicz suggestio pctī q̄si vētus occidētalis. Inspiratio gratie q̄si vēt⁹ oriētal. Affectio cōmodi q̄si vēt⁹ borealis ⁊ ipetuosus. Affectio iusticie q̄si vēt⁹ meridional q̄ lenis est ⁊ calidus. Ne ḡ ipellamur ⁊ ꝑiclitemur a vēto boreali ⁊ occidētali q̄ ꝯtrariant nob desiderāda est atq; toto cordis affectu inuocāda dei presentia: qm̄ sic dr Ro. viij. Si de⁹ ꝓ nobis q̄s ꝯtra nos? Pz itaq; ꝙ ꝑiculosa dānosaq; sit dñi absentia. Nec em̄ possum⁹ habere euadēdi fiduciā nisi ꝑ ei⁹ p̄ntiā. Idcirco veniēs ad discipl̄os suos di. Habete fiduciā ⁊c̄.

SEcūdo ondit in euāgelio ꝙ g̃osa sit dñi beniuolētia: qz vicz discipul in periculo ⁊ timore exn̄tib⁹ adesse voluit: dicēs eis. Habete fiduciā ego sum ⁊c̄. ⁊ petro periclitāti manū extēdit. Ps. ꝙ bon⁹ isrl de⁹ hīs q̄ recto sūt corde. Idē ꝙ magna mlt̄itudo dulcedinis tue dñe. ⁊c̄. In euāgelio aūt ondit ꝙ sit dulcis et g̃osa dñi beniuolētia ꝑ tres eius dulcissimas proprietates.

¶ Primo qz ipsa est fiducial̄r assecuratiua.

¶ Scd̄o qz ipa ē amicabilit attractiua.

¶ Tertio quia ipsa est mirabiliter saluatiua.

Primo quia ipſa eſt fiducialiter aſſecuratiua. Et hoc manifeſtat quia diſcipulis in timore exiſtētibꝰ locutus eſt dñs dicens. Habete fiduciā: ego ſum nolite timere. Vñ Cañ. ij. Clamat dñs ſuam benignitatē oſtēdēs ꝛ dicēs. Aperi mihi ſoror mea: ſpōſa mea: amica mea: ſoror in ꝗ mea ad imaginē ꝛ ſimilitudinē meā facta cui ꝛ ego me ꝯformaui in nature hūane aſſūptiōe: ꝛ ad celeſtē hereditatē mecū poſſidendam deſtinaui. Spōſa mea: ad hūc finē vt mecum regnare poſſis in celo creata: amica mea beneficiorū multitudine vt me cognoſcas ꝛ diligas predotata. Ibi ꝗ tāgunt tres ſingulares denoīationes multū gl'oſe qbꝰ dignat dñs honorare ꝛ appellare aīam rōnalē: qr vicꝫ vocat eā ſororē: ſpōſam: ꝛ amicā. Et hec magnā ꝯſiderationē ꝛ ſecuritatē debēt nobis dare qr et hoc ſingulariter apparet dei ad nos inextimabilis beniuolētia. Profecto ſi recta fuerit affectō nr̄a nullatenꝰ nobis de dño diffidendū eſt. Job. xiij. Etiamſi occiderit me ſperabo in eū.

Scdo quia ipſa dei beniuolentia eſt amicabiliter ſiue dulciter attractiua: qd̄ ſignificat in hoc ꝙ petrꝰ audita dñi voce tanqꝫ ſingulari quadā dulcedine mirabiliter allectus toto corde iaꝫ cupiens eē cū dño ieſu dicit. Dñe ſi tu es iube me venire ad te ſup aquas. Et dñs ait: veni. Et deſcēdens petrꝰ de nauicula ambulauit ſup aquas vt veniret ad ieſum. Augꝰ. in ſer. Hic eſt petrꝰ quē chr̄i eſſe ꝯfitētiſſimū ſubiecta veſtigijs eiꝰ maria ꝓbauerunt. Nā a dño ſuo nouos ſibi dari in fluctibꝰ greſſus vt fidelis popoſcit ꝛ vt dilectus emeruit. Qui ob h̄ ſolū trepidaſſe viſus ē: vt fragilitas hūana cognoſceret q̄nta eēt inter dñm ſuūqꝫ diſtantia dū aggrauata pctīs caro mergit: ꝛ immaculata neſcit plāta decidere. Simul ꝛ illō. ne dū ſup aq̄s ambulans petrꝰ pede intrepido ꝑueniſſet ad chr̄m: dñi forte ſui viribus eqret. Sꝫ ꝗ illū tātopere dicimꝰ trepidaſſe: cū pia trepidatiōe ſua maiorē ꝓfecerit ad fidē: vt em̄ credidit petrꝰ imperio dñi ſui poſſe ſe a fluctibꝰ ſuſtentari: nihilo minꝰ dū mergitur credit ipſius dñi ſui ſe virtute ſaluandū. Vere beati petri etiā dum trepidat mirabilis fides: quam nec ꝑurgētis periculi potuit turbare formido. Clamādo em̄ dum mergit: dñe libera me: de ſe diffiſus eſt: nō de dño dubitauit. Ne quis ergo timorē hūc glorioſiſſimi petri ducat ꝛ in viciū q̄nuā timor ꝗuis ꝑmū eiꝰ turbauerit fidē: ꝯfidentiā tn̄ in eo repate credulitatis ordinauit. Hec Augꝰ. Moraliter em̄ ambulare debemꝰ ſup mare p̄ntis ſeculi vt ad deum ꝑueniamus. Aug. Amas deū: ambulas ſup mare: ſub pedibꝰ tuis eſt ſeculi tumor: amas ſeculū: abſorbet te: amatores ſuos vorare nouit nō portare. Hec ille. Attrahit itaqꝫ nos dulcē dei beniuolētia. Quā attractionē deſiderās ſpōſa dr̄ Cañ. j. Trahe me poſt te. Et ip̄e dñs nos attrahere volens dicit. Matth. xj. Venite ad me omēs q̄ laboratis ꝛ onerati eſtꝫ ꝛ ego reficiā vos. Et Jo. vij. Si q̄s ſitit veniat ad me ꝛ bibat. Nota bene v̄ba ꝛ vide q̄nta ſit dei in nos beniuolētia. Sed vn̄ hoc ergo cū tāta ſit dei beniuolētia ꝛ dulcedo mirabilr̄ allectiua ꝙ tam pauci ad dñm veniūt: tā pauci diuinā dulcedinē ꝑcipiunt. Ad qd̄ rn̄deo iuxta euāgeliū quia nōdū vſqꝫ ad quartā vigiliā vigilauerūt. Nā dñs q̄rta vigilia noctꝫ venit ad diſcipulos in mari exiſtētes. Dicit q̄ppe Hiero. ꝙ nox in q̄ttuor vigilias diuidi ſolet ſiue in q̄ttuor ptes q̄bꝰ ſucceſſiue vigilare ſolebāt milites ꝓ cuſtodia ciuitatꝫ. Pria dr̄ ꝯticiniū. Scda intepeſtū. Tertia gallicinium. Quarta antelucanū. Qui itaqꝫ vigilauerit vſqꝫ ad q̄rtaꝫ vigiliā: audiet dñm dicētē. Habete fiduciā: ego ſum ꝛc̄. Prouer. viij. Qui mane vigilauerint ad me: inuenient me. Moraliter aūt huiuſmōi vigilie ſunt ꝯſiderationes quedā de deo ad hoc neceſſarie vt anima illuminet ꝑ verū ſolē ꝛ inflāmet ꝑ dei amorē. Prima ē ꝯſideratio diuine ſciētie infallibilis q̄ oīa videt. Et hec ꝯſideratio ē inductiua pudoris ꝛ ꝯfuſiōis ꝓ pctīs cōmiſſis. Multū em̄ erubeſcere debet peccator q̄ pctm̄ ſuū cōmittit corā oculis diuine maieſtatis. Pſ. Erubeſcant impij. Scda ē ꝯſideratio diuine iuſticie inflexibilis q̄ eſt inductiua timoris. Pſ. A iudicijs enim tuis timui. Tertia eſt ꝯſideratio diuine

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

miſcōie inextiabilis q̄ eſt inductiua ſpei. Pſ. Bn̄placitū eſt dn̄o ſup timētes eū: ꝛ in eis q̄ ſpe. ſup miſe. ei⁹. Et nota bn̄ quō ꝯiūgit Pſ. ſpem et timorē. In his at vigilijs nodū venit dn̄s. Quarta igit̃ vigilia eſt ꝯſideratio diuine bonitatꝫ q̄ eſt inductiua charitatiui amorꝫ. In hac itaqꝫ vigilia venit dn̄s Jo. xiiij. Siqs diligit me ꝛc. Sequit̃. Et ad eū veniem⁹ ꝛc.

Tertio in euāgelio oñdit̃ q̄ꝫ gratioſa ſit dei beniuolētia ꝑ aliā ſui ꝓperatē: vicꝫ q꞉ ipa eſt mirabilr̃ ſaluatiua: qd̄ ſignat̃ in h q̄ ꝑiclitāti petro ꝛ clamāti Dn̄e ſaluū me fac. ꝯtinuo Jeſus extēdit manū ꝛ ſaluauit eū. Pſ. Juxta ē dn̄s his q̄ tribulato ſunt corde: ꝛ hu. ſpi. ſaluabit. Idē. Sal⁹ āt iuſtoꝝ a dn̄o ꝛ ꝓtector eoꝝ eſt in tpe tribulatiōis. Aug⁹. Cū fluctuat cupiditate cor tuū: vt vincas cupiditatē tuā inuoca chr̄i diuinitatē. Hec ille. Patet igit̃ q̄ꝫ gratioſa ſit dn̄i beniuolētia quā euident̃ oñdit diſciplis ſuis dicēs eis Habere fiduciā ego ſum ꝛc.

Tertio in euāgelio oñdit̃ q̄ꝫ fructuoſa ſit dei p̄ſentia: q꞉ cū aſcēdiſſꝫ Jeſus in nauicl̃am ceſſauit vēt⁹. Qui aūt in nauicl̃a erāt venerūt ꝛ adorauerūt deū dicētes: Uere fili⁹ dei es. Ubi deſignat̃ q̄ diuia p̄ntia nob̄ eſt plimū fructuoſa maxime tripliciter.

Prio q꞉ eſt ꝯrie impulſiōis ſedatiua.
Scd̄o q꞉ eſt rōnis illuminatiua.
Tertio q꞉ eſt deuotiōis inflāmatiua

Primo q꞉ eſt turbatiōis et ꝯtrarie impulſiōis ſedatiua. Et hoc ſignat̃ q꞉ cū intraſſet ieſus in nauicl̃am ceſſauit vent⁹. Beda. Nō mirādū ſi aſcēdēte in nauicl̃am dn̄o: vent⁹ ceſſauit. In q̄ꝝ ei corde de⁹ ꝑ grām amoris ſui adeſt: mox vniuerſa vicioꝝ ꝛ aduerſitatis mūdi ſiue ſpirituū maloꝝ bella ꝯpreſſa q̄eſcūt. Hec ille. Un̄ Matt. xj. dixit dn̄s: Uenite ad me ꝛc. Et ſequit̃. Et inuenietꝫ requiē animab⁹ vr̄is. Et Jo. xvij. In me pacē/in mūdo p̄ſſuraꝫ habebitꝫ. Et Aug. li. ꝯfeſ. Feciſti nos dn̄e ad te ꝛ inq̄etum eſt cor nr̄m donec requieſcat in te.

Scd̄o q꞉ eſt rōnis illūinatiua: qd̄ ſignificat̃: q꞉ cū aſcēdiſſet in nauiculā hi q̄ in ea erāt cognouerūt eū eē filiū dei dicētes: Uere fili⁹ dei es. Jo. viij. Ego ſū lux mūdi: q̄ ſeq̄t̃ me nō ambulat in tenebris ſed habebit lumē vite.

Tertio q꞉ eſt deuotiōis inflāmatiua: qd̄ ſcat̃: q꞉ venerūt et hūilit̃ et deuote adorauerūt eū. Mal. iij. Ipſe ē q̄ſi ignis ꝯflans: purgās vicꝫ vanas cogitationes ꝛ deuotiōeꝫ inflāmās. ꝛ ad Heb. xij. De⁹ nr̄ ignis ꝯſumēs eſt. Theop. Si volum⁹ chr̄m in nauicl̃aꝫ noſtrā ſuſcipe. i. i cordib⁹ nr̄is hitare: ſtati īueniemur i terra ad quā ire volum⁹. ſ. in celo. Hec ille. Inueniemur inq̄ꝫ in celo ꝑ deuotā affectōnē. Phil. iij. Nr̄a ꝯuerſatio i celi ē. Et dictis igit̃ apparet q̄ꝫ ꝑiclȯſa ſit di abſentia: q̄ꝫ gratioſa ei⁹ beniuolētia: ꝛ q̄ꝫ fructuoſa ſua p̄ntia: q̄ vtiqꝫ tria ſatis nob̄ inſinuāt i ꝟbis ꝓpoſitꝫ: cū dr̄ diſcipul̃: hēre fiduciaꝫ ego ſum ꝛc. Uigilem⁹ itaqꝫ attēte ꝛ diligent̃ vſqꝫ ad q̄rtā vigiliā vt ad nos dn̄s veniat ꝛ nr̄am nauicl̃am in portū eterne ſalutis inducat. Amen

De ſctō Maclouio ſiue machuto Ser.

Quaſi ſtella matutina in medio nebule: ꝛ q̄ſi luna plena in dieb⁹ ſuis lucet: ꝛ q̄ſi ſol refulgēs: ſic ille effulſit in tēplo dei. Ecci. l. Prouer. iiij. Juſtoꝝ ſemita q̄ſi lux ſplendēs ꝓcedit ꝛ creſcit vſqꝫ in ꝑfectū diei: q꞉ vicꝫ ꝑ lumē gr̄e ꝑueniūt ad ꝑfectū lumē glie: ꝛ q̄ꝫdiu hic viuūt ſp̄ in lumine gr̄e ꝓficiūt. Idcirco d̄ btō maclouio bn̄ dr̄ thema ꝓpoſitū: vicꝫ Quaſi ſtella matutina ꝛc. In q̄ tangit̃ ordo ꝛ ꝓfectus luminis gr̄e in eo triplr̄

Prio q꞉ fuit q̄ſi ſtella in ſua natiuitate
Scd̄o q꞉ fuit q̄ſi luna plena i ꝑmanētate
Tertio q꞉ fuit q̄ſi ſol in ꝑfecta etate.

Primo fuit q̄ſi ſtella in ſua natiuitate Stella inq̄ꝫ matutina: q꞉ ſicut ſtella matutina oñdit acceſſuꝫ lucꝫ diei: ſic circa natiuitatē bti maclouij multa ꝯtigerūt q̄ ſignū erāt lucꝫ gr̄e ſingl̃aris q̄ poſtea fulſit i eo. Stella inq̄ꝫ in medio nebule: q꞉ aīa rōnalis in q̄ eſt lumē gr̄e dei eſt in corꝑe corruptibili tanq̄ꝫ i medio nebule. Fuit itaqꝫ in ſua natiuitate q̄ſi ſtella

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN